Pretul ucenicizarii

Isus s-a apropiat de ei, a vorbit cu ei si le-a zis: „Toata autoritatea Mi-a fost data in cer si pe pamant.
Duceti-va si faceti ucenici din toate popoarele, botezandu-i in Numele Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh!
Si invatati-i sa pazeasca tot ce v-am poruncit!”
(Matei 28:18-20a)

Fara indoiala, orice ucenic al lui Hristos trebuie sa fie crestin, dar nu orice crestin este un ucenic. Un lucru in care bisericile crestine se intrec este numarul membrilor, dar un lucru in care raman pe loc este numarul ucenicilor. Cantitatea de membri se mareste considerabil. Acelasi lucru nu se intampla insa si cu ucenicii. Se pune accent pe aparente si foarte putin pe adevarata crestere spirituala. Conform invataturile din Noul Testament, daca biserica vrea sa-si indeplineasca lucrarea, trebuie sa ucenicizeze crestinii. Cand vorbim de ucenicii lui Isus Hristos, in general ne gandim la cei doisprezece apostoli. Fara indoiala, Domnul asteapta ca toti sa fim ucenicii Sai, de aceea, El a zis in Matei 28:19-29: *„Duceti-va si faceti ucenici din toate popoarele, botezandu-i in Numele Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh! Si invatati-i sa pazeasca tot ce v-am poruncit! Si iata, Eu sunt cu voi in toate zilele, pana la sfarsitul veacului”.*
Te intreb, stimatul meu cititor: Este vreo persoana a carei viata a fost transformata datorita influentei pe care tu ai avut-o asupra ei? Ceea ce Domnul Isus a vrut sa spuna prin cuvintele: *„Duceti-va si faceti ucenici”* este ca trebuie sa traim in asa fel incat sa trezim si sa stimulam interesul celorlalti de a fi urmasi ai Lui. Poate ajunge cineva sa vrea sa fie ucenic dupa ce a vazut stilul nostru de viata? Ce l-ar putea determina sa-L urmeze din inima pe Domnul? Trebuie ca el sa vada ceva in viata noastra, in marturia noastra si in ceea ce Dumnezeu face in noi. Succesul in viata crestina nu consta numai in a fi departe de pacat, ci si ca viata noastra sa-L onoreze in asa fel pe Domnul Isus Hristos, incat cei care ne inconjoara sa doreasca acelasi lucru pentru ei insisi. Dar aceasta nu este atat de usor de obtinut. In Luca 14:25-35, Domnul Isus a spus cum trebuie sa fie ucenicul Sau. Care este pretul ucenicizarii? In ce consta aceasta? Eu pot spune care nu este pretul. Nu consta in a-L primi pe Hristos ca Salvator personal, sau in a fi botezat, a apartine unei biserici sau a urma anumite invataturi si filozofii. Niciunul dintre aceste lucruri nu reprezinta pretul ucenicizarii. In acest pasaj din Luca, Isus Hristos ne spune care este pretul. Incepand cu versetul 26, **primul semn al unui adevarat ucenic este ca, dupa ce L-a primit pe Hristos ca Salvator, si-a dedicat viata Lui si lasa ca viata si caracterul lui Hristos sa se manifeste prin el.**
Din aceasta cauza noi ii provocam pe tineri si pe adolescenti la o viata dedicata in intregime Persoanei lui Isus Hristos:
- tot ce sunt...
- tot ce am...
- tot ce sper sa fiu...

Sute de tineri in fiecare vara iau aceasta hotarare in tabara Cuvantul Vietii.
Al doilea semn al unui adevarat ucenic: dragostea pentru Dumnezeu este mai presus de orice altceva. Versetul 26: „Daca vine cineva la Mine si nu uraste pe tatal sau, pe mama sa, pe sotia sa, pe copiii sai, pe fratii sai, pe surorile sale, ba chiar insasi viata sa, nu poate fi ucenicul Meu”. Ceea ce ne spune Domnul aici este ca dragostea pe care trebuie sa o avem fata de El trebuie sa fie mai mare decat dragostea pe care o avem pentru oricare alta persoana sau pentru orice alt lucru din viata noastra. Cu alte cuvinte, devotamentul, loialitatea si dragostea noastra pentru Hristos trebuie sa intreaca tot ceea ce

simtim pentru altii. Orice lucru pe care El ni-l porunceste trebuie sa fie mai important decat oricare altul. Nu putem nega faptul ca avand o atitudine de ascultare fata de Domnul poate produce si durere si suferinta.
Biblia nu spune nicaieri ca viata crestina pe care Domnul vrea sa o traim va fi usoara sau ca ceilalti vor fi de acord cu noi intotdeauna. Dragostea si devotamentul nostru fata de Hristos trebuie sa fie mai mari decat fata de cei dragi, chiar daca acest lucru inseamna sa fim criticati, dispretuiti si persecutati. Scripturile spun ca, daca nu suntem dispusi sa avem aceasta dragoste pentru Hristos, nu putem fi ucenicii Lui.
O mare problema in societatea in care traim este ca datorita influentei lumii si schimbarii pe care biserica a suferit-o in zilele noastre, am uitat adevarata insemnatate si adevaratul scop al ucenicizarii. Pentru a putea intelege adevarata sa insemnatate trebuie sa aplicam ceea ce Isus Hristos a spus, si anume ca dragostea noastra pentru El trebuie sa fie mai mare decat cea pe care o avem fata de orice alta persoana sau lucru din viata noastra.
Al treilea semn al unui adevarat ucenic: el este dispus sa sufere atat cat este necesar. Versetul 27: „Si oricine nu-si poarta crucea si nu vine dupa Mine, nu poate fi ucenicul Meu”. Deseori auzi persoane spunand: „Ah, dumneavostra nu va imaginati crucea pe care o port eu in viata mea”. Spun aceasta referindu-se la o anumita boala, incercare sau impotrivire din vietile lor.
Vezi, dragul meu cititor, crucea la care se refera Hristos aici nu are nimic de-a face cu vreunul dintre aceste lucruri. Aminteste-ti ca in acele timpuri, crucea era folosita pentru a executa, pentru a omori pe cineva. De aceea, pentru noi, crestinii, crucea reprezinta moarte.
Asa cum apostolul Pavel spune: „Sunt crucificat impreuna cu Hristos”, si noi putem spune la fel. A ne purta crucea inseamna sa murim fata de viata veche, sa ne renegam pe noi insine si sa intoarcem spatele lumii si firii pacatoase. Desigur, nu inseamna sa ne izolam de toti si de toate lucrurile; nu acesta este scopul. Ceea ce Hristos vrea sa spuna este ca viata noastra va fi diferita; viata pe care o aveam inainte nu va mai fi. El spune ca acesta este pretul ucenicului: „Oricine nu-si poarta crucea si nu vine dupa Mine, nu poate fi ucenicul Meu”.
A merge dupa Hristos inseamna a ne uni cu el, a fi una cu El. Te intreb: cu cine sau cu ce te-ai unit? Una din marile schimbari pe care avem nevoie sa le vedem in Trupul lui Hristos, este ca toti crestinii sa se indeparteze de multe lucruri ale lumii. Vezi, lucrurile in sine nu sunt rele. Problema este atunci cand ne unim cu aceste lucruri. Un ucenic al lui Hristos nu trebuie sa-si faca radacini permanente, oriunde s-ar afla.
Trebuie sa fim dispusi in orice moment sa facem ceea ce Domnul ne porunceste, cand ne porunceste si cum ne porunceste. Dar problema in aceste zile este inselaciunea de a vrea sa fim acceptati de catre lume. fie ca Dumnezeu sa ne elibereze de asa ceva!
Cel mai rau lucru care ni se poate intampla ca si Biserica este ca lumea sa zica: „Foarte bine! Hai sa lasam in pace Biserica Crestina si s-o acceptam in mijlocul nostru”. Acea zi va fi o catastrofa pentru noi. Nu trebuie sa aspiram ca lumea sa ne accepte, ci ca ea sa-L accepte pe Hristos, Salvatorul nostru. In aceasta consta ucenicizarea. Acum, in mijlocul discursului, Domnul ne vorbeste despre un exemplu pentru a explica punctul Sau.
Al patrulea semn al unui adevarat ucenic: face tot ce-i sta in puteri pentru a duce la capat ceea ce a inceput. Versetele 28-29a: „Caci cine dintre voi, daca vrea sa zideasca un turn, nu sta mai intai sa-si faca socoteala cheltuielilor, ca sa vada daca are cu ce sa-l sfarseasca? Pentru ca nu cumva, dupa ce i-a pus temelia, sa nu-l poata sfarsi?” Ceea ce inseamna ca nu este usor sa fii un adevarat urmas al lui Isus Hristos. In versetul 31 citeaza alt exemplu: „Sau care imparat, cand merge la razboi cu un alt imparat, nu sta jos mai intai, sa se sfatuiasca daca va putea merge cu zece mii de oameni inaintea celui ce vine impotriva lui cu douazeci de mii?”, iar in versetul 33 le spune din nou: „Tot asa, oricine dintre voi care

nu se leapada de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu”.
Acest pasaj a cauzat multa polemica. Putem argumenta si discuta cat vrem despre aceasta. Dar, este foarte clar ceea ce Domnul Isus spune. Cu alte cuvinte, trebuie sa ajungem intr-un moment in viata noastra in care sa spunem: „Doamne, totul este al Tau. Iti dau tot ce am si tot ce sunt. Fa ceea ce vrei Tu”. Dumnezeu este raspunzator de toate lucrurile si, ca urmare, si de viata noastra. Adevarul este ca El nu se foloseste de ceea ce vom avea, ci de ceea ce El va avea de la noi. Cand decizi sa lasi in mainile lui Dumnezeu tot ceea ce ai si sa recunosti ca El este Stapanul tuturor lucrurilor, iti vei da seama ca pe El nu-L intereseaza lucrurile pe care tu le ai. Ceea ce avem nevoie sa invatam este sa traim cu lucrurile pe care le avem, dar sa nu fim legati de ele, pentru ca doar astfel vom fi cu adevarat liberi. Exista multe persoane milionare in aceasta lume, dar stii ceva? Noi suntem mult mai bogati decat acestia pentru ca noi suntem cu adevarat liberi, in timp ce ei sunt sclavii bogatiilor lor. Libertatea spirituala este una dintre cele mai mari ocmori pe care le putem avea, o mare bogatie. Fara indoiala ca, nefiind legati de lucrurile pe care le detinem, putem umbla in libertatea pe care ne-a dat-o Hristos. El spune: „Oricine dintre voi care nu se leapada de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu”. Vorbind cu tanarul bogat, i-a spus acestuia: „Du-te, vinde ce ai, da la saraci si vei avea o comoara in cer” (Matei 19:21). Domnul a cerut acest lucru tanarului bogat, dar n-a vrut sa spuna ca orice ucenic trebuie sa vanda toate bunurile lui si sa-L urmeze. Ci, daca El ne-ar cere aceasta, am fi dispusi sa-L urmam? Din cand in cand este sanatos sa-L intrebam pe Domnul daca viata noastra este legata sau nu de ceva. Poate fi ceva foarte subtil si de care nu ne-am dat seama, dar care ne indeparteaza de a fi urmasi ai Domnului si de a fi niste ucenici adevarati. Vazand ceea ce tanarul bogat a facut, credem ca a comis o greseala enorma hotarand sa ramana cu toate bogatiile sale, in loc sa-L urmeze pe Hristos. Nu ramane indoiala ca a fost o greseala in totalitate grava.
Dragul meu cititor, orice lucru de care esti legat si pe care nu l-ai predat Domnului va fi o piedica in a avea cel mai bun lucru pe care Dumnezeu il are pentru viata ta. Vreau sa-ti pun o intrebare, la care te rog sa raspunzi sincer: exista vreun lucru pe care te-ai obisnuit sa-l ai in viata ta personala? Daca raspunsul este afirmativ, atunci nu esti liber, pentru ca orice lucru care este doar al tau si nu si al lui Dumnezeu, fura libertatea vietii tale. Hristos a spus ca daca nu renuntam la tot pentru El, nu putem fi ucenicii Sai. Si raspunsul este simplu: nu poti sluji si lui Dumnezeu si posesiunilor materiale, nu poti fi supus si lui Dumnezeu si bunurilor materiale in acelasi timp.
Relatia noastra personala cu Hristos este bazata pe acest principiu: ori suntem uniti cu el, ori cu bunurile pe care lumea aceasta ni le ofera. Nu ar trebui sa fim uniti cu nimic si cu nimeni care nu este al Domnului. Poate te intrebi: vrei sa spui ca nu trebuie sa fiu unit cu sotia mea sau cu sotul meu? Nu spun asa ceva; ar fi absurd. Este normal sa fii unit cu ea sau cu el, sau cu copiii tai, insa totul trebuie sa fie in dragostea pentru Dumnezeu. Ceea ce vreau sa spun este ca nu trebuie sa fim uniti cu nimic care ne desparte sau ne indeparteaza de Domnul.
Viata de crestin este o viata de libertate. Nu doar ne bucuram in Domnul, ci suntem liberi de legaturile vietii acesteia. Este usor de recunoscut cineva care duce in spate o povara. Este la fel de usor sa vezi pe cineva care este liber de poveri. De exemplu, zgarcenia si lacomia nu-L glorifica pe Dumnezeu, nu reflecta viata lui Hristos si sunt o pierdica pentru cresterea bisericii. Pana cand nu suntem dispusi sa depozitam tot la picioarele Domnului, pana cand nu dam drumul acestor legaturi, nu putem fi ucenicii lui Hristos. Asa ca, asigura-te ca Domnul este Stapanul a tot ceea ce tu ai. Nimic din ceea ce ai nu este personal, ci totul este al Sau. El ti-a incredintat pentru un timp anumite lucruri, pentru ca sa le administrezi. Pe de alta parte, Dumnezeu poate sa nu faca acest lucru in viata ta, pentru ca are ceva diferit sa iti ofere.
Garibaldi a fost un revolutionar italian si, desi a trait in secolul al XVIII-lea, este probabil unul dintre cei mai recunoscuti razboinici din epoca moderna. Tinta sa a fost de a elibera si de a unifica Italia. Intr-

o zi a hotarat sa inceapa planul sau. A iesit pe strada, unde a intalnit un grup de oameni aproape de piata si a insistat ca acestia sa-l urmeze. Ei il intrebau: „Ce ne oferi in schimb?” Raspunsul lui Garibaldi a fost: „Va ofer dificultati, foame, neliniste, nopti nedormite, basici in talpa, plimbari lungi si victoria in cele mai nobile cauze pe care dumneavoastra le-ati putea intreprinde”. Ce ne ofera Hristos?! In primul rand o cruce. Dar majoritatii crestinilor nu ii place aceasta idee si ar vrea sa evite pe cat posibil acest lucru si sa treaca direct la Dumnezeu, bucurandu-se de binecuvantari.
Dragul meu cititor, viata unui ucenic al lui Hristos nu este usoara. Nu a fost nici in trecut, nu va fi nici acum si nici in viitor. Dar va fi mai rau daca insisti sa traiesti separat de voia lui Dumnezeu si sa neglijezi crucea lui Hristos. Trebuie sa invatam sa traim uniti cu Domnul si departati de lume si de dorintele acesteia.
Fie ca rugaciunea noastra catre Dumnezeu sa fie aceasta: „Doamne, tot ce am, tot ce sunt si tot ce sper sa fiu pun la dispozitia ta. Tie iti dau tot”. Iar El care este credincios va duce pana la capat lucrarea inceputa in noi.

Juan Siles
Presedintele Cuvantul Vietii Romania

Copyright © Cuvantul Vietii Romania. Toate drepturile rezervate. Reproducerea partiala sau integrala a articolelor este interzisa.